

ความสำคัญของคุณภาพครู

1. ความเป็นมา

เมื่อฤดูใบไม้ผลิ ปี พ.ศ. 2541 รัฐแมสซาชูเซตส์ได้สอบคัดเลือกผู้สมัครเป็นครูจำนวน 1,800 คน ความยากง่ายของข้อสอบอยู่ในระดับมัธยมปลาย การสอบครั้งนี้เป็นการทดสอบครูครั้งแรกของรัฐ รัฐแมสซาชูเซตส์เป็นที่ตั้งของคณะศึกษาศาสตร์ที่ดีที่สุดของประเทศสหรัฐอเมริกาหลายแห่ง เช่น มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด มหาวิทยาลัยบอสตัน และมหาวิทยาลัยบอสตัน ผู้สมัครสอบเป็นครูที่เพิ่งสำเร็จเหล่านี้สอบตก 59 % ในจำนวนนี้ 30 % สอบตกในข้อสอบวิชาอ่านและวิชาเขียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน อัตราสอบตกในสายวิชาการนั้นมีตั้งแต่ 18 % ในวิชาพลศึกษา จนกระทั่งถึง 63 % ในวิชาคณิตศาสตร์ การสะกดตัวก็ผิดพลาดมาก เช่น Integraty, serching corrupt, messures เป็นต้น และเหตุการณ์ที่คล้าย ๆ กันนี้เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2540 ผู้สมัครเป็นครูภาษาอังกฤษ 758 คน เขตชานเมือง ในเขตการศึกษาในรัฐนิวยอร์กสอบข้อสอบการอ่านเพื่อความ

เข้าใจซึ่งเป็นข้อสอบระดับมัธยมปลายของ Regents English Exam ของรัฐนิวยอร์กสอบผ่าน 202 คนเท่านั้น ถ้าหากผู้สมัครเป็นครูไม่สามารถสอบผ่านข้อสอบระดับมัธยมปลายแล้ว คนทั่วไปคงคิดว่านักเรียนของครูเหล่านั้นจะสอบผ่านได้อย่างไร

ทั่วทั้งสหรัฐอเมริกาประสบปัญหาการสรรหาและการรักษาครูที่มีคุณภาพสูงให้อยู่เป็นครู หลาย ๆ รัฐและหลาย ๆ เขตการศึกษาได้นำระบบมาตรฐานสูงในการสอบ และการเรียนสำเร็จมาใช้ เพราะต้องการให้ครูมีความรู้ในวิชาที่ตนสอนอย่างเข้มข้น เพราะชุมชนคาดหวังว่า ครูต้องมีคุณภาพสูง แต่ชุมชนพบว่าผู้สำเร็จจากวิทยาลัยที่มีสติปัญญาสูงเข้ามาเป็นครูลดจำนวนลงทุกปี นอกจากนี้แล้วประชาชนโดยทั่วไปยังคิดว่า คณะศึกษาศาสตร์ขาดประสิทธิภาพ นักวิพากษ์กล่าวว่าคณะศึกษาศาสตร์เน้นหนักในเรื่องวิชาครุมากเกินไป ให้ความสำคัญกับความเข้มข้นด้านวิชาการน้อยเกินไป และขาดความสัมพันธ์กับโลกการสอนในห้องเรียนอย่างจริงจัง

บางรัฐขณะนี้ไม่รับผู้สำเร็จปริญญาตรีสาขาศึกษาศาสตร์เข้าเป็นครู รัฐเหล่านี้ต้องการผู้สำเร็จปริญญาตรีสายศิลปศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์บวกกับการเรียนวิชาครูอีก 1-2 ปี ในบัณฑิตวิทยาลัย วิธีการนี้มองเห็นอย่างชัดเจนว่า ครูมีความแข็งแกร่งทั้งทางด้านวิชาการและทักษะการสอน แต่มีผลกระทบในเชิงลบเพราะทำให้

นักศึกษาจำนวนไม่น้อยไม่อยากจะเรียนเพิ่มอีก 1 ปี เพราะการเรียนในบัณฑิตวิทยาลัยสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก คณะศึกษาศาสตร์หลาย ๆ คณะมีชื่อเสียงว่าผลิตบัณฑิตออกมาแบบครึ่ง ๆ กลาง ๆ นอกจากนี้แล้ว หลาย ๆ มหาวิทยาลัยยังไม่มีมาตรฐานทางวิชาการต่ำ บัณฑิตจากคณะศิลปศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์อาจจะไม่มีความรู้ลึกซึ้งในวิชาการก็เป็นได้ แทบทุกรัฐกำหนดวิธีการฝึกอบรมครู และจำนวนปีที่เรียนการฝึกหัดครู รัฐควรจะมีวิสัยทัศน์ใหม่และกำหนดว่าผู้จะเป็นครูต้องสามารถแสดงให้เห็นว่ามีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ตนสอน โดยวิธีการสอบไล่ และให้ผู้ที่ทำหน้าที่ในการตัดสินใจจ้างครู เช่น ครูใหญ่ หรือกรรมการการศึกษารับผิดชอบต่อผลการสอนของครู คุณภาพของครูดูที่ความก้าวหน้าของนักเรียน

ในปี พ.ศ. 2526 คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยความเป็นเลิศทางการศึกษา ได้รายงานในเอกสารที่ชื่อ A Nation at Risk ว่านักศึกษาที่มีความสามารถด้านวิชาการเข้ามาสู่อาชีพสอนเป็นจำนวนค่อนข้างน้อย และบุคคลที่เลือกการสอนเป็นทางเลือกที่หนึ่งยังมีจำนวนน้อยด้วย เพราะฉะนั้นผลการเรียนของนักเรียนจึงตกต่ำเป็นอย่างมาก ผลการสอบนักเรียนในปี พ.ศ. 2541 ซึ่งให้เห็นชัดว่าแนวโน้มยังคงเป็นอยู่เช่นเดิม

2. การฝึกหัดครูในสหรัฐอเมริกา

ทุกชุมชนมีความเห็นสอดคล้องกันว่านักเรียนต้องทำข้อสอบได้คะแนนสูงจึงจะได้รับการเลื่อนชั้นหรือเรียนสำเร็จ และครูผู้มีความรู้และทักษะในการสอนสูงจึงจะช่วยให้นักเรียนสอบผ่านไปได้ แต่นโยบายการให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูของรัฐสร้างความท้อใจให้แก่บุคคลที่มีศักยภาพสูงที่เรียนในคณะวิทยาศาสตร์หรือศิลปศาสตร์ เพราะฉะนั้นครูส่วนมากจึงขาดความลึกซึ้งในวิชาการ แม้ว่าจะเป็ยบการให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูจะต่างกันไปตามแต่ละรัฐ แต่ก็มีปัจจัยหลัก 3 ประการซึ่งแต่ละรัฐนั้นใช้เพื่อพิจารณาคคุณสมบัติผู้ที่จะทำการสอนคือ ผลการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ผลการฝึกสอน และผลการสอบข้อสอบมาตรฐาน แต่ทางปฏิบัติแล้วแต่ละรัฐนั้นมักจะให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูโดยดูหลักฐานแสดงผลการเรียน แต่ไม่ได้ดูความมีประสิทธิภาพในการสอนในห้องเรียน ปัญหาไม่ได้อยู่ที่การมีหรือไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ปัจจุบันครูในโรงเรียนของรัฐมากกว่า 90 % ได้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ปัญหายู่ที่การให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูนั้นไม่ได้

ให้แก่ครูที่มีคุณภาพเสมอไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูที่มี
สิทธิ์สอนวิชาการ

2.1 การทดสอบครู

สหรัฐอเมริกาเป็นหนึ่งใน 41 ประเทศที่เข้าร่วมใน Third International Math and Science Study และเป็นหนึ่งใน 2 – 3 ประเทศที่ไม่มี
ระเบียบกำหนดให้ครูต้องผ่านการทดสอบวิชาคณิตศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์ก่อนที่จะ
รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเป็นครูสอนคณิตศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์ ระเบียบการ
ทดสอบผู้สมัครเป็นครูใหม่แตกต่างกันไปตามแต่ละรัฐ ทุกรัฐมีข้อกำหนดที่เข้ม
งวดเกี่ยวกับการให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู แต่คณะศึกษาศาสตร์หลาย ๆ
คณะยังผลิตบัณฑิตครูที่มีทักษะค่อนข้างต่ำ บัณฑิตผู้มีความเป็นเลิศทางวิชาการมัก
จะไปประกอบอาชีพอื่นซึ่งมีรายได้ที่ดีกว่าการเป็นครูมาเป็นเวลานานแล้ว อาจารย์
มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ชื่อ ริชาร์ด เมอร์เนม ได้กล่าวว่า ผู้ที่เรียนสำเร็จ
มหาวิทยาลัยที่มีผลการเรียนในระดับสูงมักจะไม่อยากเป็นครู ครูที่มีใบอนุญาตประกอบ
วิชาชีพครูและผ่านการทดสอบวิชาการด้วยคะแนนสูงมักจะไม่อยู่ในอาชีพครู ผู้ผ่าน
การทดสอบเข้าเป็นครูครั้งแรกด้วยคะแนนสูงมักจะไม่อยู่เป็นครู ผู้ที่เคยเป็นครูและ
ผ่านข้อสอบด้านวิชาการด้วยคะแนนสูงมักจะไม่กลับมาเป็นครูอีก เพราะฉะนั้น รัฐ
ควรจะหาวิธีปรับเปลี่ยนแนวโน้มดังกล่าวแล้ว

หลายรัฐกำหนดให้ครูต้องสอบวิชาการเพื่อขอรับใบอนุญาต
ประกอบวิชาชีพครู หลายรัฐได้ใช้ข้อสอบวิชาชีพ (Praxis) ในการให้ใบอนุญาต
ประกอบวิชาชีพครู ข้อสอบเหล่านี้พัฒนาโดย Education Testing Service เมื่อปี
พ.ศ. 2536 คนทั่วไปมีความเห็นว่า ข้อสอบเหล่านี้ไม่ยาก เช่น ข้อสอบ 1 ข้อ จาก
หมวดความรู้ทั่วไปได้ถามผู้ที่สอบเป็นครูให้เรียงลำดับเหตุการณ์ตามวัน เวลา ที่เกิด
ขึ้นของเหตุการณ์ต่อไปนี้คือ (1) การเริ่มต้นของความตกต่ำทางเศรษฐกิจครั้งใหญ่
ในสหรัฐอเมริกา (2) สงครามโลกครั้งที่ 1 (3) แผนการปฏิรูปใหม่ หรือ New Deal
และ (4) สงครามเกาหลี เกือบจะ 1 ส่วน 3 ของผู้สมัครเข้าเป็นครูในรัฐเวอร์จิเนีย
สอบไม่ผ่านข้อสอบทักษะพื้นฐานในการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ในปี พ.ศ.
2541 รัฐอื่น ๆ อีก 20 รัฐ ทำการทดสอบผู้สมัครเป็นครูโดยใช้เกณฑ์มาตรฐานเกณฑ์
เดียวกับรัฐเวอร์จิเนีย ผู้เข้าสอบสอบตกไม่ต่ำกว่าครึ่งหนึ่ง

อาจารย์จากคณะศึกษาศาสตร์หลาย ๆ คนไม่เห็นชอบด้วยกับ
การสอบคัดเลือก เพราะครูจากชนกลุ่มน้อยมีแนวโน้มที่จะสอบตกในอัตราที่สูงกว่า

ครูที่เป็นชนผิวขาว ใน พ.ศ. 2539 ผู้พิพากษาของรัฐบาลกลางได้ยืนยันในการใช้ข้อสอบ California Basic Educational Skills Test ในรัฐแคลิฟอร์เนีย เมื่อครูจากชนกลุ่มน้อยได้ร้องเรียนว่าแบบทดสอบนั้นกีดกันชนกลุ่มน้อยเข้าเป็นครู การสอบคัดเลือกมีเจตนาถ่วงหน่วงคนไม่มีคุณภาพไม่ให้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูเท่านั้น เจ้าหน้าที่การศึกษาของรัฐแก้ปัญหาโดยตัดข้อสอบยาก ๆ ในวิชาเรขาคณิตและพีชคณิตออกจากแบบทดสอบ ผู้สมัครสอบส่วนมากสอบผ่านได้ ในรัฐแมสซาชูเซตส์ผู้ที่เข้าสอบเป็นครูชาวผิวดำสอบผ่านข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษเพียง 31% แต่ในภาพรวมแล้วครูทุกเชื้อชาติสามารถสอบผ่านได้ถึง 51%

การสรรหาคัดเลือกจากชนกลุ่มน้อยมาเป็นครูเป็นนโยบายอันดับต้น ๆ ของแทบทุกรัฐ เพราะนักเรียนจากชนกลุ่มน้อยเป็นสัดส่วนมากกว่าครู ประมาณ 33.33% ของนักเรียนชั้นอนุบาลจนถึงชั้นปีที่ 12 เป็นชนกลุ่มน้อย เช่น ผิวดำ เชื้อสเปน ลาตินอเมริกา หรือเอเชีย ในขณะ 87 % ของครูเป็นชาวผิวขาว ประมาณเกือบครึ่งหนึ่งของโรงเรียนทั้งหมดไม่มีครูจากชนกลุ่มน้อยแม้แต่คนเดียว ปัญหาหลักที่ไม่สามารถสรรหาครูจากชนกลุ่มน้อยได้คือ นักศึกษาจากชนกลุ่มน้อยมักจะไม่เรียนในคณะศึกษาศาสตร์ แต่ยังมีปัญหาอื่น ๆ ที่ซับซ้อนอยู่ด้วย ในระยะ 10 ปีที่ผ่านมาชนกลุ่มน้อยมีความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจและสังคมมากขึ้น นักศึกษาชนกลุ่มน้อยส่วนมากมักจะมุ่งไปสู่อาชีพที่มีรายได้สูงกว่าการเป็นครู ชนกลุ่มน้อยที่มีการศึกษาสูงเข้ามาสู่อาชีพสอนลดน้อยลงตามลำดับ ในราวปี พ.ศ. 2483 ประมาณ 79% ของสตรีผิวดำชาวอเมริกันที่เรียนสำเร็จปริญญาตรีเข้าสู่อาชีพครู แต่ในปัจจุบันนี้มีเพียง 23% เท่านั้นที่เข้าสู่อาชีพครู

ข้อวิพากษ์อื่น ๆ เกี่ยวกับการทดสอบครูคือ ยังไม่มีรายงานการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผลการทดสอบและการปฏิบัติงานในห้องเรียนของครูที่ผ่านการทดสอบไปแล้ว และยังมีหลักฐานที่ชี้ชัดว่านักศึกษาครูที่เรียนสำเร็จจากคณะศึกษาศาสตร์ที่ได้รับการรับรองมีประสิทธิภาพมากกว่าผู้ที่สำเร็จจากคณะศึกษาศาสตร์ที่ไม่ได้รับการรับรอง ผลจากการทดสอบแต่เพียงอย่างเดียวไม่ได้เป็นเครื่องค้ำประกันว่าการสอนของครูที่ผ่านการทดสอบจะมีคุณภาพ ระเบียบ เกี่ยวกับการให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูอย่างเข้มงวดก็ไม่ได้ค้ำประกันการสอนที่มีคุณภาพเช่นเดียวกัน แต่การทดสอบความรู้ขั้นพื้นฐานมีความจำเป็น ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดบุคคลซึ่งขาดความรู้มาสอน เพราะฉะนั้น ความแข็งแกร่งในทักษะพื้นฐานและในวิชาการควรจะเป็นข้อกำหนดเบื้องต้นสำหรับทุกคนที่จะก้าวมาสู่ความเป็นครูในห้องเรียน ครูก็เหมือนกับนักเรียนไม่ควรได้รับการเลื่อนชั้นเพราะอายุมาก

2.2 ครูไม่ได้สอนในวิชาที่เรียนมา

ครูจำนวนมากในโรงเรียนในสหรัฐอเมริกาปัจจุบันไม่ได้สอนวิชาที่ตนเรียนเป็นวิชาเอกหรือโท ตัวอย่างเช่น ครูสังคมศึกษาที่สอนชั้นปีที่ 7-12 ทุกคนได้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูแต่ประมาณ 20% ของครูเหล่านี้เท่านั้นที่เรียนวิชาประวัติศาสตร์เป็นวิชาเอกหรือวิชาโท วิชาประวัติศาสตร์เป็นวิชาหนึ่งในหมวดสังคมศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ประมาณ 14% ของครูเหล่านี้ได้รับปริญญาตรีในสาขาสังคมศึกษา และอีก 25% ได้รับปริญญาตรีด้านอื่นซึ่งไม่เกี่ยวกับวิชาที่ตน สอนเลย ในภาพรวมครูในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของรัฐปัจจุบันส่วนมากเรียนวิชาเอกทางการศึกษาทั่วไปในระดับปริญญาตรีทางการศึกษา ครูส่วนน้อยเท่านั้นที่จะเรียนวิชาเฉพาะวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นวิชาเอกหรือโท

ครูในระดับมัธยมศึกษาประมาณ 20% เรียนการศึกษาทั่วไปเป็นวิชาเอก เมื่อเปรียบเทียบกับครูระดับประถมศึกษาซึ่งเรียนการศึกษาทั่วไปเป็นวิชาเอกถึง 69% ตัวเลขนี้ไม่ได้หมายความว่าครูระดับมัธยมศึกษาส่วนมากเรียนวิชาการเป็นวิชาเอก นักศึกษาคู่มักจะถูกแยกทางวิชาการจากนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์ ผู้ที่อยากเป็นนักวิทยาศาสตร์จะเรียนเคมีหรือชีวในคณะวิทยาศาสตร์ แต่ที่ผู้อยากเป็นครูวิทยาศาสตร์จะเรียนวิทยาศาสตร์ศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ ครูที่ต้องสอนนอกวิชาเอกหรือโทที่ตนเรียนมาพบบ่อยในโรงเรียนที่มีนักเรียนจากชนกลุ่มน้อยและมีรายได้ต่ำเป็นจำนวนมาก การสอนบางวิชา เช่น คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ในโรงเรียนมัธยมต้นที่มีนักเรียน 40% หรือมากกว่าที่มีสิทธิ์ได้รับอาหารกลางวันที่ไม่ต้องจ่ายเงินหรือจ่ายเป็นบางส่วน สอนโดยครูซึ่งในระดับปริญญาตรีที่ไม่ได้เรียนวิชาคณิตศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์ที่ตนสอนเป็นวิชาเอกหรือโทมาก่อน 73% ของนักเรียนที่เรียนฟิสิกส์ในระดับมัธยมปลายในโรงเรียนดังกล่าวแล้ว สอนโดยครูซึ่งไม่ได้เรียนวิชาฟิสิกส์เป็นวิชาเอกอีกเช่นกัน

ในอีกหลาย ๆ รัฐบุคคลที่มีภูมิหลังทางด้านวิชาการแข็งแกร่งไม่สามารถเข้ามาสอนนักเรียนได้ อาจารย์ในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยก็ไม่สามารถสอนนักเรียนมัธยมปลายได้เพราะไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู เมื่อปี พ.ศ. 2541 รัฐไวโอมิงต้องออกกฎหมายใหม่เพื่ออนุญาตให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยชุมชนมาสอนนักเรียนมัธยมปลายได้โดยไม่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู สามีญุ่สำนักบอกให้รู้ว่าศาสตราจารย์ที่สอนคณิตศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์ใน

มหาวิทยาลัยควรจะสอนเลขาคณิตมัธยมได้ แต่ในหลายรัฐไม่อนุญาตให้สอน ข้อมูลจากกระทรวงศึกษาธิการของสหรัฐอเมริกาเกี่ยวกับโรงเรียนและครู จากการสำรวจโรงเรียนและครูในปี พ.ศ. 2536-2537 ซึ่งให้เห็นว่า 32% ของนักเรียนที่เรียน คณิตศาสตร์ 33% ของนักเรียนที่เรียนวิชาชีววิทยา 45% ของนักเรียนที่เรียนวิชา เคมี 68% ของนักเรียนที่เรียนวิชาฟิสิกส์ สอนโดยครูที่ไม่ได้เรียนวิชาเหล่านี้เป็น วิชาเอกในระดับปริญญาตรีมาก่อน

ทุกคนเห็นพ้องต้องกันว่า ครูควรจะมีผู้เชี่ยวชาญในวิชาที่ตน สอน 10 รัฐได้เปลี่ยนนโยบายโดยกำหนดให้ครูใหม่ทุกคนต้องมีวิชาเอกในวิชาที่ตน ต้องการจะสอน นอกเหนือจากวิชาการศึกษา อีก 19 รัฐ และ วอชิงตัน ดี.ซี. กำหนดแต่เพียงว่าครูสอนโรงเรียนมัธยมต้องมีวิชาเอกในวิชาที่ตนสอน ข้อมูลเมื่อไม่นานมานี้ชี้ให้เห็นว่า คณะศึกษาศาสตร์ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปในการทำงานแล้ว ครู ใหม่ในอนาคตจะต้องมีวิชาเอกที่ตนตั้งใจจะสอน

2.3 คณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์ถูกวิพากษ์วิจารณ์มาเป็นเวลานานแล้ว วิชาการ ศึกษามักจะเป็นวิชาที่มีนักศึกษาสอบแข่งขันเข้าเรียนน้อยกว่าโปรแกรมวิชาอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ซึ่งเป็นคณะศึกษาศาสตร์อันดับ สูงสุดของประเทศ รับนักศึกษาเข้าเรียนปริญญาโทประมาณ 61% ของผู้สมัคร เมื่อ เปรียบเทียบกับคณะบริหารธุรกิจซึ่งจัดอันดับในอันดับสูงแต่ไม่ยอดเยี่ยมรับผู้สมัคร เข้าเรียนเพียง 13 % ของผู้สมัครทั้งหมด ผู้ที่สำเร็จจากคณะศึกษาศาสตร์ชั้นนำ จำนวนมากมักจะไม่ใช่ผู้สำเร็จจากคณะศึกษาศาสตร์นี้ประมาณ 25 - 40% ไม่ไปเป็นครู และร้อยละของบัณฑิตครูที่ไม่ไปเป็นครู สูงกว่านี้มากในคณะศึกษาศาสตร์ชั้นนำของประเทศ

การวิจัยปัญหาสาธารณชนเมื่อไม่นานมานี้ รายงานว่า อาจารย์ ในคณะศึกษาศาสตร์มีความเห็นแตกต่างจากผู้ปกครองและประชาชนทั่วไปเป็นอย่างมาก คนอเมริกาส่วนมากต้องการให้โรงเรียนของรัฐเน้นความสำคัญของวิชาพื้นฐาน ให้มากขึ้น เช่น การอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ นิสัยการทำงานที่ดี และความมีวินัย แต่ศาสตราจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์เน้นความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาความรักที่ จะเรียนรู้มากกว่าวิชาพื้นฐานที่กล่าวแล้ว เช่น ประมาณ 1 ใน 3 ของผู้ปกครองคิดว่า นักเรียนนั้นควรจะรู้ชื่อและที่ตั้งของรัฐทั้ง 50 รัฐ ก่อนที่จะได้รับใบประกาศนียบัตร มัธยมศึกษาตอนปลาย แต่ศาสตราจารย์ที่นครลอส แองเจลิส ท่านหนึ่งได้กล่าวว่า

ไม่จำเป็นที่จะให้นักเรียนรัฐทั้ง 50 รัฐ นักเรียนควรจะรู้ว่าจะค้นหาได้ที่ไหน เมื่ออยากรู้เท่านั้นก็พอแล้ว เพราะความสามารถในการค้นหามีความสำคัญมาก และผู้ปกครองมักจะเข้าใจยาก ท่านศาสตราจารย์เน้นว่าการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นสิ่งที่จำเป็นในยุคเศรษฐกิจใหม่ แต่นักเรียนต้องมีความเชี่ยวชาญความรู้ขั้นพื้นฐานก่อนจึงจะคิดวิเคราะห์ได้อย่างคล่องแคล่ว

ในรายงานฉบับเดียวกันนั้นได้กล่าวต่อไปอีกว่าประมาณ 57% ของศาสตราจารย์เชื่อว่า ครูควรจะมีความรู้ในเนื้อหาวิชาเฉพาะที่ตนสอนอย่างลึกซึ้ง ในขณะที่อีก 87% คิดว่าครูต้องจริงจังกับการสอนนักเรียนให้เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต ศาสตราจารย์เพียง 12% คิดว่าครูจะต้องมาดูว่านักเรียนมีความเรียบร้อย ตรงเวลา และสุขภาพ ศาสตราจารย์เหล่านี้เพียง 19% เท่านั้นที่คิดว่า นักศึกษาควรให้ความสำคัญแก่การสะกดตัว ไวยากรณ์ และเครื่องหมายวรรคตอน เพราะมีความจำเป็นสำหรับครู ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ 17% ของศาสตราจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ไม่เคยเป็นครูสอนในห้องเรียนตั้งแต่อนุบาลถึงชั้นปีที่ 12 มาก่อน และประมาณ 51% ของศาสตราจารย์เหล่านี้ในรอบ 15 ปีที่ผ่านมาไม่เคยสอนชั้นอนุบาลถึงมัธยมปลายอีกเช่นกัน

อาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกหัดครูไว้ว่า เกือบ 80% ของอาจารย์เห็นว่า โปรแกรมการฝึกหัดครูควรจะเป็นโปรแกรมที่กรองคนที่ไม่เหมาะสมจะเป็นครูให้ออกไปสู่อาชีพอื่นก่อนที่จะให้ไปเป็นครู อาจารย์ 63% ยอมรับว่าโปรแกรมคณะศึกษาศาสตร์ไม่สามารถผลิตครูให้ไปสอนในสภาพที่ต้องแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนได้ และ 75% ของอาจารย์ ผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า นักศึกษาครูมีปัญหาในการเขียนเรียงความ โดยเฉพาะอย่างยิ่งไวยากรณ์และการสะกดตัวไม่ค่อยถูกต้อง

ในรอบ 10 ปีที่ผ่านมาได้มีการเปลี่ยนแปลงการฝึกหัดครูไปบ้าง ในรายงานหลาย ๆ ฉบับเสนอแนะว่าในระดับปริญญาตรี นักศึกษาครูควรจะเรียนวิชาการ วิชาครูควรเรียนในบัณฑิตวิทยาลัย เพราะฉะนั้นในหลาย ๆ รัฐ ในปัจจุบันนี้จึงกำหนดไว้ว่าผู้จะเป็นครูต้องเรียนบัณฑิตวิทยาลัย 1 - 2 ปีก่อนจึงจะมีสิทธิ์รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู วิธีการนี้จะเป็นการก้าวไปในทิศทางที่ถูกต้อง แต่ยังไม่มีการฝึกอบรมนักศึกษาครูวิธีการใดและการให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูวิธีใด ๆ จะมาเป็นเครื่องค้ำประกันว่าคุณมีคุณภาพ การที่รัฐกำหนดลงไปให้มีวิธีการฝึกครูมักจะเป็นสิ่งถ่วงน้ำหนักการฝึกหัดครู รัฐควรจะค้ำประกันว่านักเรียนทุกคนมีครูที่มีคุณภาพในห้องเรียน ความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนควรจะเป็นตัว

กำหนดในการให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู จำนวนปีที่เรียนมาในคณะศึกษาศาสตร์ควรเป็นตัวประกอบเท่านั้น

3. การสรรหาครูที่มีคุณภาพ

ผู้บริหารโรงเรียนไม่สามารถปล่อยให้ห้องเรียนว่างอยู่ได้เมื่อโรงเรียนเปิดต้องมีคนมาทำหน้าที่ครู ในรัฐแคลิฟอร์เนียครูจำนวน 21,000 คน จาก 250,000 คน ทำการสอนโดยมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูแบบฉุกเฉิน ทำการสอนในโรงเรียนที่มีปัญหา จำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นและการลดขนาดของชั้นเรียน ทำให้ปัญหาการจัดครูลงห้องเรียนหนักยิ่งขึ้น รัฐนิวเจอร์ซีย์ เมื่อทศวรรษ 2523 เพิ่งประสบกับปัญหาครูขาดแคลน และเป็นรัฐแรกที่เปิดทางให้มีการให้บุคคลเข้ามาเป็นครูโดยทางเลือกที่ 2 วิธีนี้ต่างจากใบอนุญาตแบบฉุกเฉินเพราะเปิดประตูให้แก่บุคคลที่ได้รับปริญญาตรีสาขาอื่น ๆ จากมหาวิทยาลัยเข้ามาเป็นครูได้ การให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูทางเลือกที่ 2 กำหนดไว้ว่าผู้ได้รับปริญญาตรีสาขาอื่นต้องสอบผ่านข้อสอบสมรรถภาพครู และต้องมีการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องในขณะที่ทำการสอน ขณะนี้ 41 รัฐ และวอชิงตัน ดี.ซี. มีการให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูแบบทางเลือกสายที่ 2 โปรแกรมครูทางเลือกสายที่ 2 ยังไม่มีการตรวจสอบเรื่องผลดีผลเสียเพราะว่าเป็นวิธีการแก้ปัญหการให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูแบบฉุกเฉินเท่านั้น

วิธีการให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูทางเลือกสายที่ 2 น่าจะมีความหมายมากกว่าโปรแกรมการฝึกหัดครูที่ได้รับการรับรอง เพราะการที่จะมีคุณสมบัติได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูทางเลือกสายที่ 2 นั้น ผู้สมัครต้องได้ปริญญาตรีสาขาอื่น และต้องมีประสบการณ์ในอาชีพอื่นอย่างน้อย 1 ปี ต้องสามารถทำงานกับเด็กได้ และต้องผ่านการฝึกอบรมอย่างเข้มข้นตามจำนวนชั่วโมงที่กำหนดไว้ให้ในระหว่างที่ทำการสอนเป็นครูฝึกงาน

รัฐแคลิฟอร์เนียใช้ประโยชน์จากโปรแกรมครูฝึกงานเป็นอย่างมาก ตั้งแต่การลดขนาดของชั้นเรียนอนุบาลถึงชั้นประถมปีที่ 3 ลงเหลือชั้นละ 20 คน เมื่อ 2 ปีที่แล้ว ทำให้ขาดแคลนครูมาก โปรแกรมครูฝึกงานเป็นโครงการร่วมมือระหว่างเขตการศึกษากับมหาวิทยาลัย เขตการศึกษาจะให้ป็นครูวิชาชีพเมื่อครูฝึกงานผ่านการฝึกงาน 120 ชั่วโมง และสอบผ่านข้อสอบของรัฐ วิธีการพิเศษนี้จึงดึงดูดผู้สมัครที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชาหรือมีทักษะพิเศษมาสู่อาชีพครูได้มาก

ประโยชน์อีกอย่างหนึ่งเกี่ยวกับครูทางเลือกสายที่ 2 คือประสบการณ์และวุฒิภาวะซึ่งบุคคลเหล่านี้ได้รับในระหว่างที่ทำงานอื่นมาก่อนและนำเข้ามาสู่ห้องเรียน โปรแกรมทางเลือกสายที่ 2 สามารถดึงดูดบุคคลซึ่งได้ทำงานมาก่อนแล้ว บุคคลเหล่านี้ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยด้วยวิชาเอกทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์หรือศิลปศาสตร์ สามารถนำแนวคิดต่าง ๆ ซึ่งได้เรียนรู้จากที่ทำงานมาสู่นักเรียน อายุเฉลี่ยของครูประเภทนี้ในรัฐแคลิฟอร์เนีย 38 ปี โปรแกรมให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูเป็นทางเลือกสายที่ 2 สามารถดึงดูดครูจากชนกลุ่มน้อยเข้ามาสู่โปรแกรมในอัตราส่วนที่สูงขึ้นกว่าเดิม

ครูที่สำเร็จจากคณะศึกษาศาสตร์ประมาณ 3 ส่วน 4 ยังคงเป็นครูอีกต่อไป ครูที่ได้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูแบบฉุกเฉินหลังจากทำงานแล้ว 2 ปี จะออกจากครูไปถึง 75% ในขณะที่ครูจากทางเลือกสายที่ 2 ยังคงเป็นครูในห้องเรียนถึง 80% ครูทางเลือกสายที่ 2 ก่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนและโรงเรียนอย่างมากมาย แต่ครูซึ่งได้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามสายปกตินั้นก็ยังคงเป็นครูกลุ่มหลักของโรงเรียนตามเดิม

4. การกำหนดนโยบาย

การให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูยังมีปัญหาอยู่มาก การจ้างครูและการให้รางวัลครูมีปัญหาอีกเช่นกัน รัฐไม่สามารถยกมาตรฐานการศึกษาขึ้นได้ เว้นไว้แต่ว่าจะมีผู้สมัครเป็นครูจำนวนมาก และสามารถคัดเลือกผู้สมัครที่มีคุณภาพได้ รัฐแมริแลนด์เป็นตัวอย่างที่เด่นชัด รัฐแมริแลนด์กำหนดให้ครูต้องสอบวิชาซึ่งวางแผนที่จะสอน แต่ในสาขาวิชาที่มีการขาดแคลนครูมาก เช่น เคมีและฟิสิกส์ การสอบนั้นจะถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าว่าไม่มีใครสอบตก คือ ผู้สมัครต้องทำข้อสอบแต่ไม่มีเกณฑ์สอบผ่านกำหนดไว้ ในขณะที่เดียวกันคนที่สติปัญญาสูงเป็นจำนวนไม่น้อยไม่สามารถเข้ามาเป็นครูเพราะไม่ได้เรียนวิชาการศึกษายเลยสมัครใจไปสอนโรงเรียนเอกชนหรือเข้าสู่อาชีพอื่น ๆ แทน

คนซึ่งมีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาการอาจจะไม่มีทักษะการสอนก็เป็นได้ ครูใหม่ส่วนมากจำเป็นต้องเข้ารับการฝึกอบรมวิธีการจัดการห้องเรียน วิธีสอน ทักษะการสอน และอื่น ๆ แต่รัฐไม่ควรจะออกกฎหรือระเบียบกำหนดวิธีปฏิบัติไว้

ทางเลือกสายที่ 2 ที่จะเข้ามาสู่อาชีพครูไม่ควรกำหนดไว้ว่าใช้ได้เฉพาะกรณีจำเป็นเร่งด่วนเท่านั้น พฤติกรรมเข้าสู่อาชีพครูควรเปิดกว้างสำหรับครูที่

ฝึกมาแบบเดิม และสำหรับบุคคลที่มีภูมิหลังทางด้านศิลปศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หรือ มีประสบการณ์กับวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ครูที่มีคุณภาพโรงเรียนควรจะกำหนดไว้ว่า ครูใหม่ควรจะสามารุสาคิตความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ตนเองสอนและรับผิดชอบผลงานในห้องเรียนของตนเอง ปลดครูที่สอนไม่ดีออกไป และให้รางวัลครูที่สอนดีเลิศ ถ้าหากรัฐไม่ยกระดับความเชี่ยวชาญของครูแล้วรัฐไม่อาจคาดหวังความเป็นเลิศในตัวนักเรียนได้

5. ข้อเสนอแนะ

เพื่อสนองต่อนโยบายที่กล่าวมาแล้ว ดร. โซลเลอร์ และคณะผู้วิจัยได้เสนอความเห็นเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

5.1 รัฐควรจะพัฒนาการประเมินครูใหม่โดยอาศัยมาตรฐานการเรียนของนักเรียนเป็นหลัก รัฐส่วนมากจะพัฒนามาตรฐานว่านักเรียนควรจะรู้อะไรและทำอะไรได้บ้าง เพราะฉะนั้นรัฐควรสร้างแบบทดสอบครูใหม่ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานนักเรียนเหล่านี้ ครูใหม่ทุกคนควรจะผ่านการสอบไล่ความสามารถทั่วไปของรัฐด้วย

5.2 รัฐควรจะปรับปรุงวิธีการให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูให้ทันสมัยยิ่งขึ้น รัฐไม่ควรจะกำหนดวิธีการฝึกหัดครู ครูใหญ่ควรมีสิทธิ์ที่จะจ้างผู้สมัครซึ่งผ่านข้อสอบไล่สมรรถภาพของรัฐแล้วเข้าเป็นครูได้

5.3 รัฐควรจะส่งเสริมการเข้ามาเป็นครูในทางเลือกสายที่ 2 รัฐไม่ควรจะกำหนดว่าการฝึกหัดครูทำอย่างไร แต่ครูจำเป็นต้องผ่านการฝึกอบรม คณะศึกษาศาสตร์จะต้องฝึกต่อไป รัฐบาลควรจะสนับสนุนการฝึกหัดครูในรูปแบบอื่น ๆ เช่น โรงเรียนของรัฐควรจะเอาอย่างโรงเรียนเอกชนและให้ครูที่มีประสบการณ์ทำหน้าที่เป็นครูพี่เลี้ยงแก่ครูที่ยังไม่มีประสบการณ์ และจ่ายเงินให้แก่ครูไม่มีประสบการณ์ในฐานะเป็นครูผู้ช่วย รัฐอื่น ๆ อาจจะนำโครงการครูฝึกหัดที่กระทำในรัฐแคลิฟอร์เนียไปใช้ เช่น เอาคนที่มีความรู้พออยู่แล้วมาทำหน้าที่เป็นครูเต็มเวลาหลังจากที่ได้รับการฝึกอบรมวิชาชีพครูเป็นเวลา 1 ภาคฤดูร้อน และจัดการฝึกอบรมวิชาชีพครูให้บุคคลเหล่านี้อย่างต่อเนื่องในขณะที่ทำการสอน รัฐควรจะกำหนดไว้ว่า โปรแกรมการฝึกหัดครูทุกโปรแกรมต้องประกันได้ว่า นักศึกษาครูเป็นจำนวนค่อนข้างสูงสามารถผ่านข้อสอบวัดสมรรถภาพของรัฐได้ แล้วจึงให้เงินสนับสนุน และให้การรับรอง

5.4 เขตการศึกษาควรสรรหาครูในสาขาวิชาที่ขาดแคลนโดยการจ่ายเงินเดือนให้สูงกว่าปกติ ในสังคมยุคปัจจุบันบุคคลที่มีภูมิหลังดีด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เป็นบุคคลที่มีคุณค่ายิ่ง เพราะฉะนั้น ครูวิทยาศาสตร์และครูคณิตศาสตร์จึงขาดแคลนทั่วประเทศ คณะกรรมการใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูของรัฐแคลิฟอร์เนียได้แถลงไว้ว่า รัฐไม่สามารถบรรจุครูคณิตศาสตร์ ครูวิทยาศาสตร์ให้เต็มตามอัตราที่มีอยู่ในรอบ 40 ปีที่ผ่านมา ในขณะที่เดียวกันครูสังคมศึกษามักรเข้ามาเป็นครูประมาณ 4 - 7 เท่าของตำแหน่งว่างที่มีอยู่ การอนุญาตให้บุคคลที่มีวิชาชีวด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์เข้ามาสู่อาชีพครูได้ง่ายขึ้น อาจจะผ่อนเบาปัญหาครูขาดแคลนลงไปได้ ถ้าหากเขตการศึกษาเต็มใจจ่ายเงินให้ครูวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์มากกว่าครูวิชาเอกอื่น การที่หาครูไปสอนในเขตชานเมืองและชนบทที่ยากจนนั้นก็ยากพอ ๆ กัน แทนที่จะรีบหาใครสักคนหนึ่งไปทำหน้าที่ครู ยื่นหน้าห้องเรียนเมื่อโรงเรียนเปิด และลดเกณฑ์การสอบผ่านเข้าเป็นครูให้ต่ำลง เขตการศึกษาควรจะสรรหาคนเข้ามาเป็นครูที่มีคุณภาพในทำนองเดียวกันกับการสรรหาคนมาทำงานในภาคอื่น ๆ ของตลาดแรงงาน นั่นคือขึ้นเงินเดือนให้สูงขึ้นกว่าปกติ

5.5 เขตการศึกษาที่ขาดแคลนครูควรจะมีวิธีการเพิ่มเงินให้แก่ครูที่ยินดีย้ายไปสอนในเขตที่หาครูยาก เพราะบางพื้นที่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณที่มีวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยมักจะมีครูล้นงาน แต่ในทางตรงกันข้ามในบริเวณที่ประชากรมีการศึกษาไม่สูงนักมักจะมีปัญหาการหาคนที่มีการศึกษาดีมาเป็นครู เพราะฉะนั้นครูที่ยินดีย้ายไปสอนในเขตนั้น ซึ่งก็คล้าย ๆ กันกับนักวิชาชีพอื่นควรจะได้รับเงินเดือนเพิ่ม

5.6 รัฐบาลกลางควรจัดหาแรงจูงใจให้แก่ครูผู้ซึ่งสอนอยู่ในเขตยากจนสูง เขตยากจนมีปัญหาทางการเงินเป็นอย่างมาก รัฐบาลกลางควรจะช่วยลดความยากลำบากลง โดยการขยายโปรแกรมการให้เงินกู้ยืมแบบไม่ต้องจ่ายดอกเบี้ยให้มากขึ้น โปรแกรมเช่นนี้ควรให้แก่ครูผู้ซึ่งสอบผ่านข้อสอบสมรรถภาพของรัฐและเข้าไปทำการสอนในโรงเรียนที่มีความยากจนสูง สอนในบริเวณที่มีครูขาดแคลนเป็นอย่างมาก

5.7 รัฐควรยกเลิกกฎหมายการให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตลอดอายุ วิธีการที่จะปรับปรุงคุณภาพของครู คือต้องให้ครูรับผิดชอบผลการเรียนของนักเรียน กฎหมายการให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตลอดชีวิตเป็นอุปสรรคไม่ให้ครูใหญ่ไล่ครูที่ได้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตลอดชีวิตแต่ขาดสมรรถภาพออกจากงาน

การไล่ครูที่ขาดสมรรถภาพออกนั้นต้องใช้กระบวนการทางศาล ใช้เวลาหลายปีและต้องใช้เงินของเขตการศึกษาหลายหมื่นบาท เพราะฉะนั้น จึงไม่มีครูใหญ่โรงเรียนใดอยากจะทำเช่นนั้น ในปีการศึกษา 2540 - 2541 ครูในนครบอสตันจำนวน 10 คน จาก 46,000 คน ถูกบันทึกเสนอให้ออกจากงานซึ่งเป็นจำนวนมากที่สุดเท่าที่เคยมีมา และในปีถัดมาไม่เคยมีครูคนใดถูกไล่่ออกเลย ครูควรได้รับการคุ้มครองจากการกีดกันในเรื่องเชื้อชาติและผิวพันธุ์ตามกฎหมาย แต่ครูที่ขาดสมรรถภาพการสอนควรจะถูกไล่่ออก

5.8 โรงเรียนควรให้รางวัลแก่ครูผู้ซึ่งมีผลงานในระดับสูง ครูและผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จในการยกระดับผลงานของนักเรียนสูงขึ้น ควรได้รับโบนัสและการยกย่องอื่น ๆ ในสภาพปัจจุบันการให้แรงจูงใจในผลงานในลักษณะนี้ในโรงเรียนของรัฐมีน้อยมาก ได้มีการทดลองยกย่องครูในรัฐเคนทักกี รัฐเซาท์ แคโรไลนา และเขตการศึกษา ชาร์ลอตต์แมคเลนเบอก ในรัฐนอร์ธ แคโรไลนา ที่นิวยอร์กชุมชนธุรกิจได้วางแผนที่จะหาเงินประมาณ 1,128.25 ล้านบาท เพื่อให้รางวัลแก่ครู ครูใหญ่ และศึกษานิเทศก์ที่มีประสิทธิภาพ โดยจะเริ่มต้นในเขตการศึกษาทางตะวันออกของรัฐนิวยอร์ก ในส่วนที่เรียกว่าบรุคลิน การให้รางวัลแก่ครูที่มีผลงานสูงนั้นควรจะให้อย่างเป็นทางการ

5.9 โรงเรียนควรจะเป็นสถานที่ที่ทำงาน ยังมีปัญหาหลักลงไปอีกเกี่ยวกับการสรรหาครูและการรักษาครูไว้นอกเหนือจากปัญหาเงินเดือนและการให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู เช่น โรงเรียนในบริเวณที่มีคนยากจนสูงประสบปัญหาการขาดแคลนครู สรรหาครู ส่วนมากมาจากความไม่ปลอดภัย มาจากระบบราชการที่เข้าไปยุ่งสอดแทรกการทำงานประจำวันของครู และครูไม่มีวัสดุอุปกรณ์และปัจจัยเพียงพอที่จะทำงาน ความพยายามในการปฏิรูปการบริหารที่จะให้ครูมีอำนาจดำเนินการตามวิธีทางด้านวิชาชีพของตนให้ดียิ่งขึ้นมีอยู่หลายแห่ง ในเขตวอชิงตัน ดี.ซี. เคยมีการขาดแคลนครู แต่ก็สามารถชักจูงผู้สมัครให้สมัครเป็นครูในโรงเรียนในกำกับเป็นจำนวนมาก ในฤดูใบไม้ผลิที่ผ่านมาแม้ว่าโรงเรียนในกำกับแห่งนี้จะให้บริการสำหรับเด็กในกลุ่มเสี่ยงและไม่อยู่ในประเภทโรงเรียนที่มีอุปกรณ์ที่ดีที่สุด แต่ครูใหม่ยังสมัครมาทำงานในโรงเรียนซึ่งไม่ใช่ระบบราชการและเป็นเชิงนวัตกรรมใหม่นี้เป็นจำนวนมาก ครูทุกคนควรจะทำงานในสภาพแวดล้อมที่ดีเช่นนั้น

หมายเหตุ : อัตราแลกเปลี่ยน 1 ดอลลาร์สหรัฐ เท่ากับ 39.25 บาท (18 ตุลาคม 2542)

6. บทสรุป

คุณภาพของครูมีความสำคัญยิ่ง แต่ก็มีค่าใช้จ่ายเดียวที่ทำให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพ เพราะจะต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีก เช่น ผลสัมฤทธิ์ในทางวิชาการ มาตรฐานสูง ทรัพยากรเพียงพอ และความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ เพราะฉะนั้น จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่รัฐควรพิจารณาคุณภาพของครูในขณะที่พัฒนายุทธวิธีการให้การศึกษา และนโยบายการให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู.

→ → → → → → → → → → → →